

عنوان مقاله:

مسئله رویت خدا در تفاسیر قرآن و حدیث طبق نظر اشاعره و معتزله

محل انتشار:

تحقیقات علوم قرآن و حدیث، دوره 3، شماره 2 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

مصطفی ذاکری - استادیار

خلاصه مقاله:

مبحث رویت خدا در قیامت که اشاعره به دلایل نقلی بدان اعتقاد دارند و معتزله و شیعه به دلایل عقلی آن را مردود می دانند یکی از مهم ترین مسائل مورد اختلاف میان این دو نحله کلامی است که هرکدام با تفسیر آیات قرآن و استشهاد به احادیث نبوی و ذکر دلایل عقلی به طرح و رد عقاید یکدیگر پرداخته اند. اشاعره برای پرهیز از عواقب اعتقادی خود، که در ظاهر مستلزم قبول نوعی جسمیت برای خداست تا بتوان او را دید، ناچار شده اند که رویت را بلا کیف معرفی کنند یعنی رویت خدا به کیفیتی خواهد بود که او در آن زمان برای مومنان میسر خواهد فرمود، نه مثل رویت با چشم معمولی که مستلزم مواجهه و مقابله با شیء دیده شده و سایر کیفیات دیدن است در دنیا. در این مقاله تمام آیات و احادیثی که طرفین برای اثبات نظر خود ذکر کرده اند و دلایلی که بر طبق آنها اقامه کرده اند مورد بحث قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

رویت خدا، بلکفه، جسمانیت خدا، ادراک حق تعالی، اشاعره، معتزله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864266>

